

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἐπρεπε νὰ τ' ἀκούσωμεν μετ' ἐκπλήξεως, ἀλλὰ τὸ ἐμάθομεν ἐν παιδρᾷ ἀταραξία ὅτι ἐπανερχεται πάλιν ἐνταῦθα ὡς πρόεδρος τῶν ἐφετῶν ὁ δικαστικός ἀδελφὸς τοῦ καθαριστοῦ Δεληγιάννη.

Δὲν ὑπάρχει βούλευμα κατὰ τοῦ δικαστικοῦ αὐτοῦ ἐπὶ παραβάσει τοῦ καθήκοντός του κατὰ τὴν σκανδαλώδη ὑπόθεσιν Σεβαστοπούλου;

Ἀλλὰ δὲν ἀπεδείχθη ἡ δωροδοκία!

Χρειάζεται λοιπὸν νὰ τραυματισθῇ ἡ ὕλική ὑπόληψις διὰ νὰ υποπτευθῶμεν τὴν παρθενίαν τὴν ἡθικῆς ὑπολήψεως;

Ὁ δικαστικὸς Δεληγιάννης ἐτιμωρήθη πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῷ δίδεται βραβεῖον ἐπὶ τῇ τιμωρίᾳ ἐκ νέου ἢ προεδρεία τῶν Ἐφετῶν;

Τί θαυματουργοὶ ποῦ εἶναι αἱ τέσσαρες ψῆφοι τοῦ πονηροῦ Γουτυνίου!

ΛΟΓΟΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐξεστόμισεν ὅτι ἐμεῖς ἐδῶ ἀπὸ τὰ ἐδώλια ταῦτα, ὡς πρώην ὑπουργοί, ἐθέσαμεν εἰς τὸ στόμα τοῦ βασιλέως, καὶ ἠθέλομεν τολμήσει ἡμεῖς νὰ ψευσθῶμεν διὰ τοῦ στόματος τοῦ βασιλέως, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς αὐτός, αὐτὸς ὁ ἴδιος βασιλεὺς ἐξεστόμισεν ἐδῶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅ,τι ἡμεῖς τοῦ ἐβάλαμεν εἰς τὸ στόμα του; Καὶ ἠδυνάμεθα τοιαύτην τόλμην νὰ διαπράξωμεν ἡμεῖς πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἡ κυβέρνησις νὰ τολμήσῃ τοιαύτην νὰ πράξῃ πράξιν, σύρουσα ἐδῶ μέσα εἰς ψευδεῖς λόγους τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως;

Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ὁ βασιλεὺς...

Δούμας. Κύριε Πομπάρδε, πολὺ ἀναμιγνύεσθε εἰς τὴν ἀγὼρευσιν τὸν βασιλέα...

Λομβάρδος. Τὸν βασιλέα, κ. Δούμα, ναι τὸν βασιλέα, ἐνόμισα καθήκόν μου νὰ συνδέσω τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διότι ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μεθ' ἡμῶν ὡς πρώην ὑπουργῶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως πρέπει νὰ φέρω πάντοτε εἰς τὸ στόμα διὰ νὰ δύναμαι ἐκάστοτε νὰ ἐργάζωμαι μετ' αὐτοῦ ὡς ὑπουργός!

ΛΟΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗ.

Δημητρακάκης. Κύριοι βουλευταί! (φεύγουνε δύο) ὁ κ. Τρικούπης... (φεύγουνε ἄλλοι τρεῖς) ἐνόμισε (φεύγουνε ἀκόμη πέντε) ὅτι (φεύγουνε ὁκτώ ἀκόμη) ἢ (φεύγουνε ἑπτὰ) ἐπιστρατεία (φεύγουνε ἑννέα) ἐγένετο (φεύγει ὁ Κότταρη;) συμφώνως (φεύγουνε ὅλοι ἀπὸ τὰ θεωρεῖα) με (φεύγουνε αἱ κυρίαι καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα) τὰς (φεύγουνε καὶ οἱ κλητῆρες τῆς βουλῆς) διεθνεῖς (φεύγει καὶ τὸ προεδρεῖον) ἀξιώσεις (φεύγει καὶ ὁ ἴδιος) καὶ διαλύεται ἡ συνεδρίασις τὴν ἑννέα ἑσπερινὴν ὥραν.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ,

ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ὁ περίφημος κόκκινος φανὸς ἐδίδε τὴν μέλλουσαν χροιάν των εἰς τοὺς θαμῶνας τοῦ Ζυθοπωλείου Μαλλιά ἄλλοι φανοὶ ὄχι πλέον ἐπαναστατικοί, κόκκινοι, ἀλλὰ χρυσοί, κομψότατοι ὀδηγοῦσι τὴν ὁρᾶσιν τοῦ διαβάτου εἰς διδυμα Καταστήματα, τὰ ὅποια εἶναι τὸ Κομματοῦριον καὶ τὸ Ἐμπορικὸν τοῦ κ. Σπαγοπούλου.

Τὰ διδυμα αὐτὰ εἶναι τὰ ὠραιότερα κατασκευάσματα τὰ ὅποια ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ὁδὸς Σταδίου, ἥτις μετὰ μίαν

Α'. | ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» | 21

N I N A

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

VI. — Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον.)

Ἐκεῖ ὁ πρώτην φορὰν εἰσερχόμενος πολλάκις προσκρούει διὰ τῆς ῥινός του ἐπὶ τῶν τοίχων, νομίζων ὅτι ἐκείθεν εἶναι ἡ ἐξόδος. Ὁ μονὸς φάρος εἶναι ὁ κλητὴρ τοῦ θεάτρου, ὅστις ἵσταται πλησίον τῆς ἀληθινῆς θύρας.

Εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην τῆς ὁποίας τὸ μῆκος εἶναι 54 μέτρων, ὑπὸ τοὺς ὠραίους ἐκείνους θόλους, τοὺς ὁποίους κοσμοῦσιν αἱ γραφαὶ τοῦ Βωδρῦ, ὁ ἡμέτερος Μαρκήσιος συννητάτο καθ' ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν μετὰ τὴν ἐκλεκτοτέραν κοινωνίαν τῶν Παρισίων. Εἶχεν ἀναπτύξει σχέσεις εὐρείας. Κατῴρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς πολλὰς αἰθούσας, νὰ εἰσχωρῇ εἰς πολλὰς οἰκίας.

Ἴδου ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐσπέρας—δηλαδή ὁ Μαρκήσιος. Δώδεκα ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου Ἀλέξανδρος καὶ δώδεκα Μαρκήσιος. Ἴδου ὁ βίος τοῦ κ. Μωρυγνύ. Κατεκλίνετο Μαρκήσιος καὶ ἐξύπνα τὴν πρωΐαν ὑπάλληλος.

Ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην ἦτο σκεπτικὸς ἀνεμιμνήσκετο τῶν συμβάντων τῆς πρωΐας καὶ ἤρχισε νὰ φοβῆται. Καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα διελογίζετο πῶς ν' ἀποδράσῃ ἐκ τῆς συνοικίας ἐκείνης. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τὴν ξενοδόχον του. Ἐδῶ ἦτο ὁ ὕψαλος εἰς ὃν προσέκοπτον ὅλα αὐτοῦ τὰ σχέδια. Νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ πληρώσῃ, ἀλλ' ἡ ξενοδόχος θὰ ἐνῆργει συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων του. Νὰ ἐκκενώσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ κιβώτιά του. ; Ἀλλ' ἡ θυρωρὸς — ὁ ἄγρυπνος οὗτος Κέρβερος τῆς οἰκίας — θὰ ἐνέει τὸ στρατήγημα, διότι δὲν θὰ ἦτο ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ἐγίνετο χρῆσις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐνοικητῶρων τῆς κ. Βερνών, θὰ εἰδοποιεῖ τὴν ξενοδόχον, θὰ ἐγίνετο σκάνδαλον καὶ... δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναχωρήσῃ.

Ἠτοιμάζετο λοιπὸν νὰ καταφύγῃ πάλιν πρὸς τὸν τραπεζίτην του καὶ νὰ ζητήσῃ χρήματα. Ὁ Κόμης τοῦ Σαιν-Μὼρ δὲν ἠδύνατο νὰ τῷ ἀρνηθῇ. Ἐπληρώσε λοιπὸν τὴν ξενοδόχον του καὶ συνενηνοχθεὶς μετ' αὐτῆς κατῴρθωσε νὰ ἀποκομίῃ λαθραίως τὰ πράγματά του ἐν μιᾷ νυκτί, καθ' ἣν τὸ ἀκόμη Ἀλέξανδρος κατ' ἀνάγκην, νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς πλησίον τι ξενοδοχεῖον καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ μάθωσι τὴν